

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
«POLITICUS» РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
УНІВЕРСИТЕТУ УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ, СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА КУЛЬТУРНІ
ВИМІРИ**

16 травня 2022 р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № _
від 26. 05. 2022 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – доктор політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Швець С. Л. - кандидат політичних наук, асистент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Добровольська Г. Д. – студентка 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гладка В. В. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 політико-правові, соціально-економічні та культурні виміри : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених (м. Одеса, 16 травня 2022 р.). Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально - політичних досліджень «Politicus», 2022. 104 с.

УДК 321(477)(063)

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2022

© Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2022

Фучеджи Д. Ф., студентка 3 курсу спеціальності «Середня освіта (турецька)» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

ПРОБЛЕМА ЗАГРОЗИ ЯДРНОЇ ВІЙНИ

Загроза ядерної війни є одним із питань, які лякають все людство. Ядерна зброя, яка розглядається як найбільший стримуючий фактор у світі, має властивість руйнувати місто, вбивати сотні тисяч людей і ставить під загрозу навколишнє середовище та життя майбутніх поколінь своїми довгостроковими наслідками.

На думку багатьох експертів, посилення гонки озброєнь у світі останніми роками та напруженість між США, Китаєм та Росією посилюють занепокоєння щодо можливості повторного застосування ядерної зброї, особливо тепер, коли Росія загрожує Україні та всьому світу. Вперше від часів закінчення Холодної війни про атомне протистояння говорять не гіпотетично, а у термінах реальної політики. І якщо навіть на початку «української кризи» подібні застереження могли здатися алармістськими, то сьогодні це вже не видається чимось фантастичним.[2]

Ядерна зброя отримує енергію від поділу або злиття дрібних частинок всередині атома. З цієї причини ядерні бомби ще називають атомними. Висока радіація, яку вони випромінюють після вибуху, може викликати важкі та смертельні захворювання протягом багатьох років. Ядерна зброя, яка двічі застосовувалася в Японії під час Другої світової війни, більше не використовувалася через великі втрати, які вона завдала. І хоча кількість ядерної зброї, яка загрожує людству, зменшилася до 13 000 з 1980-х років, коли відбулася холодна війна, той факт, що більшість із них у 300 разів потужніші за їх старі версії, несе з собою більші ризики. [1]

На додаток до масової загибелі та руйнувань, спричинених ядерною війною, ризик ядерної зими, що настане після цього, може спричинити загибель тисяч людей. «Ядерна зима» — знищення життя на планеті стратегічними атомними ударами, чи то пак «ядерна осінь» — локальна катастрофа від застосування тактичних ударів — і досі прийнято вважати божевіллями. Незважаючи на

потенційну небезпеку, наддержави продовжують розробляти ядерну зброю з інвестиціями в трильйони доларів. Ці інвестиції підвищують ризик ядерного озброєння, ядерного тероризму та ядерної війни.[2]

Хоча було складено плани економічних наслідків ядерної війни, загальна думка така, що післявоєнна економіка ніколи не повернеться до нормального життя. Той факт, що фармацевтичний, сільськогосподарський та енергетичний сектори стали більш чутливими до можливих війн із технологічними розробками останніми роками, посилює труднощі, з якими люди зіткнуться після війни. Збої в цих областях не тільки вплинуть на довгостроковий негативний вплив на життєво важливі потреби, але також негативно вплинуть на країни, які покладаються на торгові угоди і залежать від імпорту. Наслідки ядерної війни, яка з усіма її наслідками може привести світ до рівня вимирання, неможливо точно підрахувати. Можливо, що багато великих міст світу будуть зруйновані до такої міри, що стануть непридатними для життя. З розпадом міст очікується, що впадуть і економічні системи країн. На додаток до руйнувань, викликаних ядерними атаками, створений ним електромагнітний імпульс (ЕМП) призведе до непридатності всієї електричної мережі та обладнання.

92 відсотки ядерної зброї у світі знаходяться в США та Росії. Експерти Організації Об'єднаних Націй (ООН) констатують, що загроза ядерної війни стала найбільш ризикованим із відомих процесів, з гонкою озброєнь за останні роки та зростанням конкуренції між світовими державами.[1]

Світова політика у сфері ракетно-ядерних озброєнь зосереджена на двох основних векторах: роззброєнні та нерозповсюдженні. При цьому багато вчених вважають, що наявність у світових лідерів ракетно-ядерних можливостей допомагає підтримувати мир, запобігати динамічному військовому протистоянню, широкомасштабній окупації територій. У разі збройної агресії проти України можна констатувати, що ця концепція не спрацювала.[3]

Сьогодні напруженість між державами, що володіють ядерною зброєю, продовжує загострюватися через пряму загрозу ядерної війни. Хоча нові технології можуть сприяти ядерному роззброєнню в деяких областях, вони також зазвичай використовуються при розробці нових технологій зброї в цілому. У той час як

угоди про роззброєння або контроль за випробуваннями та використанням зброї між країнами втрачають свою силу, з'являються нові перспективні ініціативи. Хоча минуло 75 років з моменту використання першої атомної бомби, світ без ядерної зброї все ще здається далекою мрією.

Література

1. Загроза ядерної війни. URL:
https://thinktech.stm.com.tr/uploads/docs/1608990009_stm-nukleer-savas-tehdidi.pdf?
2. Ядерна війна: реальніша, ніж може видаватись. URL:
<https://commons.com.ua/uk/yaderna-vijna-realna/>
3. Науково-теоретичне осмислення проблем розповсюдження ядерної зброї в підходах західних вчених. URL:
<http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/16324/B.%20B.%20Мироненко.pdf?sequence=1&isAllowed=y>